

Nevyhoví-li společnost ve lhůtě uložené jí státní správou této povinnosti v odst. 1. stanovené, smí státní správa příslušné šetření dáti vykonati na účet a nebezpečnoství společnosti a zjistiti na základě těchto šetření výkupní cenu.

§ 8.

Státní správa může učiniti výplatu ceny výkupní závislou na podmínce, že společnost vydá státní správě československé veškeré doklady, spisy a pomůcky, týkající se správy a provozu vykoupného podniku železničního, nebo že jí poskytne možnost nahlédnutí do oněch spisů, jež týkají se pouze správy společenské, a že státní správě, požádá-li o to, vydá opisy těchto spisů.

§ 9.

Veškeré s výkupem této železnice související právní úkony, majetkové převody, podání, zápisy, vyhotovení a jiné listiny jsou prosty kolků a poplatků.

§ 10.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provéstí jej ukládá se ministrům železnic a financí.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

A. Novák v. r.

Dr. Dolanský v. r.,
za ministra Šrámka.

14.

Vyhláška ministra spravedlnosti ze dne 16. ledna 1922,

kterou se rozšiřuje na některé obce na Hlučínsku účinnost nařízení vlády republiky československé ze dne 15. ledna 1921, č. 18 Sb. z. a n.

Podle § 5 nařízení vlády republiky československé ze dne 15. ledna 1921, č. 18 Sb. z. a n., jímž se rozšiřuje působnost knihovního zákona ze dne 25. července 1871, č. 95 ř. z., a zákonů a nařízení s ním souvisejících na Hlučínsko, vyhláší:

Nařízení shora uvedené, jehož účinnost byla pro některé obce na Hlučínsku odsunuta vyhláškou ze dne 19. února 1921, č. 77 Sb. z. a

n., nabývá, pokud jde o pozemkové knihy obcí Kuchelné, Rohova, Sudic, Strahovic a Třeboně, účinnosti dnem 29. prosince 1921.

Dr. Dolanský v. r.

15.

Nařízení vlády republiky československé ze dne 17. listopadu 1921

o měně na Vitorazi a Valčicku, jímž doplňuje se nařízení ze dne 27. července 1920, č. 453 Sb. z. a n.

Po rozumu § 4 opatření Stálého výboru podle § 54 ústavní listiny československé republiky ze dne 23. července 1920, č. 450 Sb. z. a n., o inkorporaci Vitorazska a Valčicka, nařizuje se:

§ 1.

Osobám fysickým i jiným (s výhradou § 3 tohoto nařízení), kterým byly podle nařízení ze dne 27. července 1920, č. 453 Sb. z. a n. (původní nařízení), za koruny československé vyměněny nebo k výměně sepsány hotovosti v korunách rakouských, neb právním nástupcům jejich povolují se, pokud v den účinnosti tohoto (nového) nařízení mají bydliště nebo sídlo na území republiky československé, k výplatám, které stanoveny jsou v § 1 původního nařízení, tyto doplatky:

1. za prvé 3000 korun rakouských doplatek 73 Kč za každých 100 korun rakouských;

2. za další obnosy v celku až do 10.000 korun rakouských doplatek 23 Kč za každých 100 korun rakouských.

Při tom sečítají se hotovosti všech členů společné domácnosti (§ 157 zákona o přímých daních osobních ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., a novely ze dne 23. ledna 1914, č. 13 ř. z.) dle nařízení z 27. července 1920, č. 453 Sb. z. a n., vyměněné neb k výměně sepsané a posuzují se jako peníz jediné osoby.

§ 2.

Osoby, které na doplatky (§ 1) činí nárok, prokází včas u příslušné výplatny, že splnily předepsané podmínky (§ 1).

Čas a místo výplaty stanoveny budou berními správami v Třeboni pro Vitoraz a v Mi-

kulově pro Valčicko zvláštní úřední vyhláškou, která bude v každé obci řádně uveřejněna.

Výplatny jsou povinny, mají-li pochybnosti o oprávněnosti výměny, doplatek odmítnouti a žadatele odkázati na příslušnou berní správu (§ 5).

§ 3.

Jednotný doplatek 73 Kč za 100 korun rakouských povoluje se za hotovosti vyměněné podle nařízení z 27. července 1920, č. 453 Sb. z. a n., nebo k výměně sepsané peněžním ústavům a těmto osobám právníckým:

1. nadacím, beneficiím, kostelům, duchovním a světským obcím, spolkům, ústavům a jiným korporacím a společnostem, jichž členům podíl na jmění kmenovém nenáleží (saz. pol. 57/106 B e, č. 1., zákona z 13. prosince 1862, č. 89 ř. z.);

2. vzájemným spolkům pensijním a pojišťovacím dle zákona z 15. dubna 1885, č. 51 ř. z.;

3. nemocenským pokladnám dělnickým (zákon z 30. března 1888, č. 33 ř. z.);

4. bratrským pokladnám (zákon z 28. července 1889, č. 127 ř. z.) a

5. zapsaným pokladnám pomocným (zákon ze 16. července 1892, č. 202 ř. z.).

Tyto peněžní ústavy a právnícké osoby podají svými zástupci určenými zákonem neb stanovami žádosti o doplatek nejpozději ve lhůtě jednoho měsíce ode dne účinnosti tohoto nařízení z Vitorazi u berní správy v Třeboni a z Valčicka u berní správy v Mikulově a prokáží v nich:

1. že mají povahu v tomto paragrafu vyčtenou;

2. že měly aspoň již 1. července 1920 sídlo na Vitorazi nebo Valčicku a do dne účinnosti tohoto nařízení nepřesídlily do ciziny;

3. jaká výměna podle vydaného úředního průkazu jim byla povolena;

4. jaká byla pokladní hotovost jejich 1. srpna 1920.

Peněžní ústavy kromě toho prokáží, že v rozhodné době (č. 2.) byly oprávněny na zmíněných územích provozovati podle svých stanov obchody.

§ 4.

Z hotovostí, jež byly vyplaceny dle původního nařízení i s doplatky dle § 1, č. 1., a § 3

tohoto nového nařízení vybírá se 1% poplatek v Kč, takže se celkem hotově vyplatí za původních 100 korun rakouských pouze 99 Kč.

§ 5.

Rozhodovati o žádostech za doplatky jak podle § 3, tak i posledního odstavce šu 2 tohoto nařízení přísluší berním správám v Třeboni pro Vitoraz a v Mikulově pro Valčicko.

Úřady tyto mají právo požadovati od strany průkazy, kterak hotovostí k výměně předložených nabyta, a jsou povinny odmítnouti výplatu doplateků v §§ 1 a 3 uvedených, je-li z údajů strany nebo z předložených průkazů zřejmo, či jinak známo, že jde o rakouské koruny nabyté sice před 1. srpnem 1920, ale v úmyslu zjevně spekulativním, nebo že strana nároků na výhody tohoto nařízení vůbec nemá.

O takovém odmítnutí jest vydati straně úřední výměr s důvody.

O stížnostech do výměru berních správ podle §§ 2 a 3 tohoto nařízení, které podati jest do 8 dnů po doručení u berní správy, od níž výměr pochází, rozhoduje konečně příslušné zemské finanční ředitelství.

Má-li však berní správa podezření, že jde o skutkovou povahu přečinu podle § 8 tohoto nařízení, zahájí řízení trestní.

K rozhodování o žádostech podle §§ 2 a 3 tohoto nařízení přiberou berní správy v Třeboni a v Mikulově nejméně dva občanské poradce.

Činnost poradců jest úřadem čestným; při výkonu jeho požívají poradci stejné ochrany jako úředníci státní.

Poradci složí, než započnou svou činnost, do rukou přednosty berní správy slib, že budou úřad svůj dle svého nejlepšího vědomí a svědomí bez ohledu na zájmy osobní k dobru republiky zastávat.

§ 6.

Mezi pohledávky a závazky uvedené v § 2 původního nařízení patří zvláště též 1. srpna 1920 nevyplacené vklady na knížky, pokladniční poukázky a běžné účty u peněžních ústavů, které toho dne měly sídlo na Vitorazi nebo Valčicku.

§ 7.

Finanční správa se zmocňuje, aby dle povahy případu z volného uvážení určila a poskytla peněžním ústavům a podnikům veřej-

ným, dobročinným nebo obecně prospěšným (§ 3), které by původním neb tímto novým nařízením byly na svém trvání ohroženy, přiměřenou náhradu.

Žádosti podány buďtež příslušné berní správě ve lhůtě jednoho měsíce ode dne účinnosti tohoto nařízení.

O žádostech takových rozhoduje ministerstvo financí.

Rovněž zmocňuje se finanční správa, aby výhody původního, jakož i tohoto nového nařízení přiznala v případech zvláště pozoruhodných podle volného uvážení na žádost obyvatelům území v § 1 původního nařízení uvedených, kteří svých hotovostí dle stavu z 1. srpna 1920 hodnověrně prokázaných nemohli ze závažných důvodů podle nařízení z 27. července 1920, č. 453 Sb. z. a n., vyměnit.

Žádosti tyto podati jest v téže lhůtě berní správě v Třeboni pro Vitoraz a v Mikulově pro Valčicko.

O případných stížnostech do rozhodnutí těchto úřadů rozhoduje konečně příslušné zemské finanční ředitelství.

§ 8.

Kdo vědomě, aby získal pro sebe nebo pro jiného výhody tímto nařízením a nařízením ze dne 27. července 1920, č. 453 Sb. z. a n., stanovené, použije jakékoliv nesprávnosti co do skutečností zde rozhodných, dopouští se, pokud není tu činu trestného podle všeobecných zákonů trestních, přečinu a bude potrestán vězením do 6 měsíců a kromě toho pokutou do 50.000 Kč dle článku III., § 5, cís. nařízení ze dne 16. března 1917, č. 124 ř. z.

Za osoby právnické stíhají se zákonní zastupci i zřízení jejich.

§ 9.

Nařízení toto, kterým se doplňuje původní nařízení z 27. července 1920, č. 453 Sb. z. a n., o němž na Vitorazsku a Valčicku, nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provéstí je ukládá se ministru financí.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Černý v. r.
Habrman v. r.	A. Novák v. r.
Šrámek v. r.	Staněk v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Mičura v. r.
Srba v. r.	Tučný v. r.
L. Novák v. r.	Dr. Dolanský v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Dr. Déřer v. r.

16.

Vyhláška vlády republiky Československé ze dne 27. ledna 1922

o zastavení veřejného zásobování moukou vařivou a o způsobu vymílání a přidělovacích cenách obilí.

Podle §§ 2, 3 a 11 nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. srpna 1921, č. 270 Sb. z. a n., se vyhláší:

1. Vzhledem k poklesu cen mouky zastavuje se dnem 29. ledna 1922 až na další výdej vařivé mouky na spotřební dávku osobám, kterým přiznán byl nárok na veřejné zásobování. Počínaje tímto dnem bude se vydávati na spotřební dávku pouze mouka chlebová, a to 1 kg mouky chlebové na hlavu a týden.

2. V důsledku toho mění se, týmž dnem počínaje, způsob vymílání a přidělovací ceny pšenice a ječmene, stanovené vyhláškou vlády republiky Československé ze dne 25. srpna 1921, č. 285 Sb. z. a n., takto:

a) Způsob vymílání:

pšenice	80 % mouky chlebové,
	17,5% otrub;
ječmen	70 % mouky chlebové,
	27 % otrub.

b) Přidělovací ceny okresním rozdělováním a zásobovacím organisacím, které vydávají na spotřební dávku mlýnské výrobky, obnášejí za 100 kg ječmene 110 Kč 40 hal. franko stanice mlýna určeného k semletí obilí.

Přidělovací cenu pšenice ustanoví od případu k případu ministerstvo pro zásobování lidu.

Způsob vymílání a přidělovací ceny žita, pak přidělovací ceny v bodě II./2. cit. vyhlášky se nemění.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Černý v. r.
Dr. Šrobár v. r.	A. Novák v. r.
L. Novák v. r.	Staněk v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Déřer v. r.	Tučný v. r.

Dr. Dolanský v. r.,
též za ministra Šrámka.

Srba v. r.,
též za ministra Habrmana.